

Noc kostelů: Příběh křesťanství v Jindřichově Hradci

V pátek večer se široké veřejnosti otevřely kostely i na Jindřichohradecku.

„Při Noci kostelů je k dispozici mnoho nabídek: od architektury, hudby, liturgie a modlitby můžeme dojít až ke konkrétním setkáním s lidmi. K Bohu vedou mnohé cesty a Noc kostelů nabízí mnoho přístupů. Všem Vám přeji Noc kostelů naplněnou hlubokými zkušenostmi a setkáními, skrze které se můžeme dotknout toho, kdo nás stále doprovází a je s námi.“

Takto pozdravil Christoph kardinál Schönborn, arcibiskup vídeňský akcí, která se zrodila v Rakousku, v Čechách našla velký ohlas, kdy letos prý byl u nás počet otevřených kostelů větší než u našich jižních sousedů. Podíváme-li se do jindřichohradeckého programu této úspěšné akce, zjistíme, že vše, co uvádí vídeňský arcibiskup, bylo plně nabídnuto i

Hradečákům.

S příběhem křesťanství v dějinách našeho města nás seznámil opět jako vloni nejen znalecky fundovaně a zajímavě, ale i s osobitým humorem Ing. Karel Bajer.

Tentokráte byl pravděpodobně větší zájem o františkánský klášterní kostel svaté Kateřiny, protože ten byl takto, tuším, zpřístupněn poprvé.

Křesťanství je jedním z historických pilířů euroamerické kultury a historie českých zemí je jím přímo nesena. My Jindřichohradečáci máme to štěstí, že vlastně denně v ulicích města procházíme nádhernou otevřenou knihou, která vypráví mnohé o příběhu, jenž začal někde na Středním východě a opravdu nádherným písmem se vepsal do architektury našeho města.

Je velkou tragedií našeho národa, že pravý obsah této architektonické učebnice velké částí obyvatel města i naší země mnoho neříká. Týká se to často bohužel nejenom lidí se základním vzděláním, ale i těch, kteří se chlubí vysokoškolskými diplomy a často velmi sebevědomě se derou do čela nejenom obce, ale i země a dnes třeba i Evropy.

Ing. K. Bajer s lehkým humorem naznačoval, že podobné trapnosti se týkají třeba i některých psaných oficiálních městských kulturních průvodců, které tak prokazují značné vědomostní mezery svých autorů. Což je samozřejmě v Čechách bráno jako normální, ale u kulturních evropských návštěvníků to může o nás zanechat dosti nelichotivou vizitku.

Opravdu závažným nedostatkem je, že dnes, více než dvacetiletí po pádu komunismu, jsou neznalosti mládeže v této oblasti snad ještě větší než za totality.

Zde bychom se ale dostali do ještě širších a hlubších vod, kdy srovnávací testy celkové vzdělanosti naší mládeže ukazují na nedostatečnou výkonnost našeho současného školského systému.

Živé křesťanství bylo a je v úžasných dějinách českých zemí nositelem základních hodnot, proto můžeme jen s vděčností poděkovat, že dnes mohou probíhat takové krásné akce, jež se odehrávají doslova v duchu křesťanské lásky a tolerance, což je vlastně úžasný rys naší doby ve srovnání s historií, jež poznala i krvavé nesvornosti náboženských proudů.

Jaroslav Cempírek